

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Viery Pepelovej a členiek JUDr. Aleny Priecelovej a JUDr. Gabriely Mederovej v právnej veci žalobcu: **B. s. r. o., D. N., IČO: X.** zastúpený advokátom JUDr. P. K., F. N., IČO: X. proti žalovanému: **P. k. s., R. B., správca konkurznej podstaty úpadcu E. a. s. N. - v likvidácii, P. N., IČO: X.X. o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cbi 6/2013 – 59 zo dňa 19. novembra 2013 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Cbi6/2013-59 zo dňa 19. novembra 2013 **p o t v r d z u j e.**

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi na účet právneho zástupcu trovy odvolacieho konania vo výške 83,89 eur.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil žalovanému ako správcovi konkurznej podstaty úpadcu E. a. s. N. - v likvidácii, P. N., IČO: X.X. povinnosť vylúčiť zo súpisu majetku konkurznej podstaty nehnuteľnosti zapísané na LV č. X., obec N., kat. úz. H., a to:

- parc. č. 669/22 - zast. plochy a nádvoria vo výmere 349 m²,
- parc. č. 669/24 - zast. plochy a nádvoria vo výmere 263 m²,
- parc. č. 669/26 - zast. plochy a nádvoria vo výmere 172 m²,
- parc. č. 669/27- zast. plochy a nádvoria vo výmere 49 m²,
- parc. č. 670/2 - zast. plochy a nádvoria vo výmere 71 m²,
- parc. č. 670/3 - zast. plochy a nádvoria vo výmere 127 m²,

a stavby:

- súp. č. 457 na parc. č. 670/2 sociálne zariadenie,
- súp. č. 457 na parc. č. 670/3 sociálne zariadenie,
- súp. č. 515 na parc. č. 669/26 opravárenská dielňa,
- súp. č. 514 na parc. č. 669/27 sklad náhradných dielov a

zaplatiť náhradu trov konania v sume 641,80 EUR na účet právneho zástupcu žalobcu, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení uviedol, že žalobou podanou dňa 28.05.2013 sa žalobca domáhal vylúčenia nehnuteľností zapísaných na LV č. X., obec N., katastrálne územie H. vzhľadom na tú skutočnosť, že predmetné nehnuteľnosti nadobudol kúpnu zmluvou zo dňa 18.12.2012 od vlastníka S. S.. S. S. predmetné nehnuteľnosti nadobudol ešte v roku 2007 kúpnu zmluvou a zmluvou o zriadení vecného bremena od spoločnosti H.H., a. s., IČO: X.. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Cbi/7/2008 - 329 zo dňa 10.03.2010, ktorým bola žaloba správcu konkurznej podstaty proti S. S. o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty zamietnutá. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obo/70/2010. Správca konkurznej podstaty nepodal žalobu, ktorou by sa domáhal odporovateľnosti právnych úkonov, a preto zapísanie predmetných nehnuteľností do súpisu majetku konkurznej podstaty sa javí šikanóznym.

Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril podaním zo dňa 07.06.2013 v tom zmysle, že z predložených listinných dokladov, ktoré sú súčasťou žaloby, nie je zrejmé, že predmetné novostavby - sklad náhradných dielov súp. č. 514 a stavba opravárenskej dielne súp. č. 515 boli postavené S. S.. Predložené listinné doklady neriešia otázku určenia vlastníckeho práva k týmto stavbám. V rozsudku krajského súdu sp. zn. 8Cbi 7/2008 nebolo rozhodnuté o vlastníckom práve, avšak dokazovanie smerovalo k určeniu, že sa jedná o absolútne neplatný právny úkon. Podaním zo dňa 23.10.2013 namietal nesprávne označenie žalovaného v podanej žalobe a navrhol súdu z tohto dôvodu konanie zastaviť. Zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že správca konkurznej podstaty mohol dosiahnuť navrátenie nehnuteľností do súpisu majetku konkurznej podstaty len odporovateľnou žalobou, a to v zákonnej premlčacej lehote troch rokov tak, ako to bolo uvedené v rozsudku Najvyššieho súdu SR, ktorým bol potvrdený rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 8Cbi 7/2008. Žalobca bol pri nadobudnutí nehnuteľností jednoznačne dobromyseľný.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom zástupcov účastníkov, kúpnu zmluvou zo dňa 18.12.2012, rozhodnutím Správy katastra Nitra č. V8258/12 zo dňa 15.01.2013, kúpnu zmluvou zo dňa 15.11.2006, kolaudačným rozhodnutím č. SP17182/07-006-ing.Ko zo dňa 20.09.2007, výpisom z LV č. X., výpismi účastníkov z obchodného registra, oboznámením sa obsahom spisu tunajšieho súdu 8Cbi 7/2008 a zistil nasledovný skutkový stav:

Z obsahu spisu 8Cbi 7/2008 súd zistil, že v tomto konaní sa správca konkurznej podstaty úpadcu E. a.s. N. domáhal voči H.H. a. s., J. M. M., Ľ. T. M. a S. S. určenia, že predmetné nehnuteľnosti patria do konkurznej podstaty úpadcu a to na skutkovom základe, že konatelia spol. E., s. r. o. kúpnyimi zmluvami zo dňa 11.07.1996 podpísali kúpne zmluvy pod por. č. 1/96, 2/96 a 3/96, predmetom ktorých boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. X. a X.. Spoločnosť E., s. r. o. vložila dňa 10.03.1997 nehnuteľnosti zapísané na LV č. X. ako nepeňažný vklad do základného imania spoločnosti H.H., a.s. Štatutárni zástupcovia a členovia dozornej rady úpadcu aj napriek vedomosti o veľkých peňažných záväzkoch rozpredávali aktíva úpadcu - nehnuteľný majetok do vlastníctva spoločností, ktoré boli v ich vlastníctve alebo boli týmito osobami riadené. Tieto nekalé prevody majetku úpadcu vyvolali postupné znižovanie aktív vo vlastníctve úpadcu. Zo strany štatutárov úpadcu došlo k obchádzaniu zákona a tým naplneniu

ust. § 39 Obč. zák. o absolútnej neplatnosti dotknutých prevodov majetku vo vlastníctve úpadcu. Žalovaní v 2. až 4. rade namietali, že nehnuteľnosti nadobudli dobromyseľne. Správca konkurznej podstaty namietal, že zmluva zo dňa 16.08.2004 uzavretá medzi H.H., a. s. a J. M. M. a Ľ. T. M. je absolútne neplatná a absolútne neplatná je aj kúpna zmluva zo dňa 18.10.2002, uzavretá so S. S. S+B ako aj kúpna zmluva zo dňa 29.05.2003, uzavretá so S. S. S+B.

Najvyšší súd SR rozsudkom zo dňa 28.04.2011 rozhodol o odvolaní správcu konkurznej podstaty E., a. s. Rozhodol tak, že rozsudok tunajšieho súdu č. k. 8Cbi 7/2008-329 potvrdil ako vecne správny s odôvodnením, že skutočnosť, že ak predchádzajúci správcovia nepostupovali v zmysle ust. § 16 ZKV, teda že nepodali odporovaciú žalobu, nedáva možnosť správcom následne ustanoveným právo na uplatňovanie žaloby o určenie, že sporné nehnuteľnosti do konkurznej podstaty úpadcu patria z dôvodu porušenia ust. § 39 Obč. zákonníka. Rozsudok Najvyššieho súdu SR nadobudol právoplatnosť dňa 16.05.2011.

Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 8K 48/1997 zo dňa 24.06.1998 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka E., a. s. N. v likvidácii.

Žalovaný prípisom doručeným konkurznému súdu dňa 06.03.2013 zaradil predmetné nehnuteľnosti do súpisu majetku konkurznej podstaty s poznámkou o nárokoch inej osoby.

Podľa § 39 Obč. zák. je neplatný právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 37 ods. 1 Obč. zák., právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 6 ods. 1, 2, zák. č. 328/1991 Zb. majetok podliehajúci konkurzu tvorí konkurznú podstatu (ďalej len "podstata").(2) Podstatu tvoria veci, byty a nebytové priestory, práva a iné majetkové hodnoty (ďalej len "majetok"), ktoré patrili dlžníkovi v deň vyhlásenia konkurzu a majetok, ktorý dlžník nadobudol počas konkurzu, ako aj majetok, ktorým dlžník zabezpečil svoj záväzok.

Podľa § 19 ods. 1, 2, zák. č. 328/1991 Zb., ak sú pochybnosti či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie veci do súpisu. (2) Súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby

v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz. V prípade, že žaloba nie je podaná včas predpokladá sa, že vec je do súpisu zahrnutá oprávnene.

Podľa § 15 ods. 1, 2, 5, zák. č. 328/1991 Zb., konkurzný veriteľ alebo správca sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 6, ak ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky konkurzného veriteľa, sú voči konkurznému veriteľovi právne neúčinné. Toto právo má konkurzný veriteľ alebo správca aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.(2) Odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch pred začatím konkurzu v úmysle ukrátiť svojho konkurzného veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy. (5) Odporovať možno tiež právnomu úkonu dlžníka, ak právny úkon bol vykonaný v poslednom roku pred začatím konkurzu a hodnota prijatá dlžníkom bola nižšia, ako bola primeraná hodnota v čase vykonania právneho úkonu a dlžník bol v úpadku alebo sa dostal do úpadku v dôsledku takého právneho úkonu.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne.

Skutočnosť, že na majetok úpadcu bol vyhlásený konkurz ako aj, že boli uzatvorené kúpne zmluvy zo dňa 15.11.2006 a 18.11.2012, sú medzi účastníkmi nesporné.

Predmetné nehnuteľnosti mali byť prevedené na spol. D., s. r. o. a následne vložené ako nepeňažný vklad do spol. H., a. s. Spoločnosť H., a. s. previedla predmetné nehnuteľnosti kúpnu zmluvou zo dňa 15.11.2006 na S. S.. S. S. previedol predmetné nehnuteľnosti kúpnu zmluvou zo dňa 18.12.2012 na žalobcu.

Spornou v tomto konaní bola namietaná absolútna neplatnosť právneho úkonu.

Žalovaný vo svojich vyjadreniach a ani vo svojej výpovedi pred súdom neoznačil konkrétny právny úkon, ktorý mal byť postihnutý absolútnou neplatnosťou a táto neplatnosť by mala mať súvis s predmetnými nehnuteľnosťami.

V rámci konania o vylúčenie nehnuteľností zo súpisu majetku konkurznej podstaty sa súd zaoberal otázkou vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam.

Súd posúdil kúpne zmluvy zo dňa 15.11.2006 a 18.11.2012 ako platné. Tieto zmluvy boli v súlade s § 37 ods. 1, Obč. zák. uzatvorené slobodne a vážne, určite

a zrozumiteľne, bol v nich presne určený predmet zmluvy a prejavená vôľa účastníkov takúto zmluvu uzavrieť.

Je pravdou, že pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu, vzhľadom na reťazenie ďalších udalostí týkajúcich sa predmetných nehnuteľností, mohli u žalovaného vzniknúť pochybnosti o platnosti predmetných zmlúv z dôvodu ich rozporu s dobrými mravmi. Takéto podozrenie správcu malo podľa názoru súdu viesť k podaniu žaloby, ktorou by sa správca v zákonnej lehote domáhal odporovateľnosti právnych úkonov. Takáto žaloba však zo strany správcu podaná nebola.

Podľa názoru súdu je potrebné a spravodlivé poskytnúť v tomto konaní právnu ochranu žalobcovi, ktorý riadne uzavrel dňa 18.12.2012 kúpnu zmluvu so S. S.. Žalobca v čase podpisu kúpnej zmluvy mohol vychádzať v otázke preukázania vlastníckeho práva len z výpisu z katastra nehnuteľností, kde bol S. S. uvedený ako vlastník. Žalobca v čase podpisu kúpnej zmluvy nemohol ani pri vynaložení maximálnej obozretnosti a ostražitosti zistiť a mať vedomosť o tom, že by kupovaná nehnuteľnosť mohla mať právne alebo iné vady. Žalobca podpísal kúpnu zmluvu v dobrej viere v zápis v katastri nehnuteľností a zaplatil kúpnu cenu.

Súd uznesením na pojednávaní dňa 19.11.2013 zamietol návrh žalovaného na vykonanie dokazovania oboznámením sa s povolením rozostavanej stavby stavebného úradu v Nitre č. j. 1Sp21342/2004-013-Ing.Ko zo dňa 31.05.2005, identifikáciou budov súp. č. 514 a 515, kúpnu zmluvou č. 769/95/08/1995 zo dňa 04.07.1995, potvrdením o zaplatení kúpnej ceny zo zmluvy č. 769/95/08/1995, stanovami spoločnosti E. a. s. N. a zápisnicami FNM SR zo zasadnutia predstavenstva E. a. s. N.. Takéto navrhnuté dokazovanie malo podľa vyjadrenia žalovaného smerovať k preukázaniu skutočností ohľadne privatizácie spoločnosti E. š. p. a neplatnosti právnych úkonov týkajúcich sa dispozície s predmetnými nehnuteľnosťami. Podľa názoru súdu je takéto navrhnuté rozsiahle dokazovanie v prejednávanej veci neúčelné a ne hospodárne, pretože možnosť správcu konkurznej podstaty zapísať dodatočne do súpisu majetku konkurznej podstaty akýkoľvek majetok, nemôže byť bezbrehá. Od privatizácie a od podpisu kúpnej zmluvy na akcie zo dňa 04.07.1995 až po vyhlásenie konkurzu na spoločnosť E. a. s. N. mali dotknuté strany primeranú lehotu na nápravu vzájomných vzťahov a vysporiadanie pomerov k predmetným nehnuteľnostiam. Či už bolo možné

zo strany FNM SR vypovedať zmluvu na predaj akcií v prípade nezaplatenia kúpnej ceny, namietat' neplatnosť zmluvy o nepeňažnom vklade alebo možnosť správcu podať v zákonnej lehote odporovaciú žalobu, žiadna z týchto možností nebola do dnešného dňa využitá a postup správcu konkurznej podstaty v tom zmysle, že v roku 2013 zapísal predmetné nehnuteľnosti do súpisu majetku konkurznej podstaty, síce neprekračuje zákonom dovolené konanie správcu konkurznej podstaty, ale vzhľadom na plynutie času (po cca 15 rokoch od vyhlásenia konkurzu) sa javí ako šikanózne a prieči sa zásade právnej istoty na strane žalobcu.

Vzhľadom na tú skutočnosť, že predmetné nehnuteľnosti v čase vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu nepatrili úpadcovi a ani v priebehu konkurzného konania úpadca tento majetok nenadobudol, rozhodol súd vo veci tak, že v súlade s cit. ust. zákona predmetné nehnuteľnosti vylúčil zo súpisu majetku konkurznej podstaty.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že priznal úspešnému žalobcovi ich náhradu v sume 641,80 EUR.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal žalovaný odvolanie s poukazom na existenciu odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

Uviedol, že v predmetnej veci podal vyjadrenie dňa 7.6.2013 a dňa 23.10.2013 a obsahu týchto vyjadrení sa pridrižiava v celom rozsahu. Podľa jeho názoru sa konanie úpadcu minimálne priečilo dobrým mravom, o čom svedčí aj obsah spisu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8 Cbi 7/2008. Obsah tohto spisu zahŕňa všetky dôkazy, ktoré potvrdzujú túto úvahu. Pokiaľ konanie úpadcu v počiatkových fázach vykazovalo znaky absolútne neplatného právneho úkonu, všetky právne úkony naň nadväzujúce sú tiež absolútne neplatné. Odporovať v zmysle zákona o konkurze a vyrovnaní možno iba právnym úkonom, ktoré sú platné. Argumentácia, podľa ktorej mal správca konkurznej podstaty povinnosť odporovať právnym úkonom v stanovenej dobe sa na daný prípad nevzťahuje. Vo veci bolo preto potrebné vykonať ďalšie dokazovanie. Okrem toho bolo potrebné skúmať aj okolnosti týkajúce sa aplikácie zákona č. 92/1991 Zb., najmä § 19a. Keďže správca nebol účastníkom týchto právnych vzťahov, nemôže poznať okolnosti, týkajúce sa privatizácie úpadcu.

Navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukazuje na správnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v ktorom sa konštatuje, že zapísanie predmetných nehnuteľností

žalovaným do súpisu konkurznej podstaty síce neprekračuje zákonom dovolené konanie správcu konkurznej podstaty, ale vzhľadom na plynutie času, t.j. po viac ako 15-tich rokoch od vyhlásenia konkurzu, sa táto skutočnosť javí ako šikanózna a prieči sa zásade právnej istoty.

Podstatnou je skutočnosť, že na majetok úpadcu bol vyhlásený konkurz dňa 24.6.1998 a povinnosťou správcu konkurznej podstaty bolo zistiť, či úpadca najmenej tri roky pred vyhlásením konkurzu neuskutočnil odporovateľné právne úkony a ak sa tak stalo, bolo jeho povinnosťou v súdnom konaní takýmto úkonom odporovať, čo mohol urobiť do troch rokov od vyhlásenia konkurzu. Toto právo správcu je obmedzené lehotou aj z dôvodu, aby sa do právnych vzťahov dostala právna istota, ktorá je jedným zo základných princípov právneho štátu. Ohľadom sporných nehnuteľností už bol vedený súdny spor, keď správca konkurznej podstaty žalobou podanou na Krajský súd v Bratislave v konaní 8Cbi 7/2008 sa domáhal určenia, že sporné nehnuteľnosti patria do konkurznej podstaty úpadcu z dôvodu neplatnosti prevodu majetku na úpadcu, ktorým sa mal obchádzať zákon. Žaloba bola zamietnutá a na základe odvolania úpadcu Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok rozsudkom sp. zn. 3Obo/70/2010 zo dňa 28.4.2011 potvrdil. V rozhodnutí odvolacieho súdu sa s poukazom na ustanovenie § 15 a 16 Zákona o konkurze a vyrovnaní konštatuje, že na podanie odporovacej žaloby platí všeobecná trojročná lehota a iba takouto žalobou mohol správca konkurznej podstaty docieľiť, aby majetok v prípade úspechu bol s odkazom na ustanovenie § 16 ods. 4 tohto zákona vrátený do konkurznej podstaty. Žalobca nemá žiadnu vedomosť o tom, čo sa dialo od roku 1998, kedy bol vyhlásený konkurz až do roku 2006, kedy boli sporné nehnuteľnosti odkúpené jeho právnym predchodcom za dohodnutú kúpnu cenu, pričom právny predchodca žalobcu na sporných nehnuteľnostiach postavil ďalšie dve stavby.

Poukazuje tiež na právny názor, vyjadrený v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 122/2008, 2 obo 123/2008, zo dňa 15.10.2008, podľa ktorého do súpisu konkurznej podstaty správca vec zapíše a zadrží, nie však podľa hmotného práva, ale na základe procesných predpisov a potrebná procesná ochrana je poskytovaná tým, že v prípade úspešnej žaloby je vec z konkurznej podstaty vylúčená a vrátená in natura na základe pokynu súdu, z čoho jednoznačne vyplýva, že ide o žalobu na plnenie a nie o žalobu na určenie, nie je preto dôvod, aby sa súd v tomto konaní zaoberal dôkazmi, ktorých vykonanie žalovaný navrhuje v odvolaní. Ďalej poukazuje na postup pri nadobúdaní predmetných nehnuteľností žalobcom ako aj princíp ochrany vlastníckeho práva dobromyseľného nadobúdateľa, ktorý je podporený aj judikatúrou ústavného súdu.

Navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil, pričom sa stotožnil s jeho odôvodnením / § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. /.

Žalovaný podal odvolanie s poukazom na odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O. s. p., t. j. že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

V občianskom súdnom konaní majú účastníci povinnosť tvrdenia, t. j. povinnosť uvádzať rozhodujúce skutočnosti a súčasne majú dôkaznú povinnosť, t. j. navrhovať dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení. O tom, ktoré z navrhnutých dôkazných prostriedkov sa vykonajú, rozhodne súd / § 120 ods. 1 O. s. p. /

Žalovaný v odvolaní poukazuje na neplatnosť právneho úkonu, ktorý však vôbec nekonkretizuje a neoznačil ani žiadne dôkazy, ktoré by bolo potrebné vykonať na preukázanie jeho tvrdenia, podľa ktorého boli sporné nehnuteľnosti zahrnuté do konkurznej podstaty úpadcu dôvodne.

Konkurz na majetok úpadcu E., a. s. bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8K 48/97 zo dňa 14.9.1998. Predmetné nehnuteľnosti, ktoré žalobca nadobudol kúpnu zmluvou, uzavretou dňa 18.12.2012 so S. S., M. , A. H. ako ich predchádzajúcim vlastníkom, boli zahrnuté do konkurznej podstaty úpadcu v roku 2013, pričom predchádzajúci vlastník ich nadobudol od spoločnosti H., a. s. , do ktorej boli vložené ako nepeňažný vklad spoločnosťou D., s. r. o., na ktorú ich previedol úpadca.

S poukazom na konkrétne právne ako aj skutkové okolnosti spojené s prevodom predmetných nehnuteľností ako aj časové obdobie, ktoré uplynulo od vyhlásenia konkurzu, nemožno tiež spochybníť dobromyseľnosť žalobcu pri nadobudnutí vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy uzavretej s predchádzajúcim vlastníkom nehnuteľností, ktoré vyplývalo z údajov, obsiahnutých v katastri nehnuteľností.

Z práva, ktoré nie je nadobudnuté v rozpore s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka vyplýva nárok na jeho ochranu, ak bolo nadobudnuté dobromyseľne, čo je v súlade s článkom 11 Listiny základných práv a slobôd ako aj ústavnými princípmi právnej istoty a ochrany nadobudnutých práv. Opačným postupom, podľa ktorého dodatočným odpadnutím právneho dôvodu, na základe ktorého nadobudol vlastníctvo ktorýkoľvek z právnych

predchodcov vlastníka, tento vlastník stráca vlastnícke právo, aj keď mu článok 11 Listiny základných práv a slobôd ako aj ustanovenie § 123 Občianskeho zákonníka poskytuje právnu ochranu, by došlo k narušeniu princípu právnej istoty a ochrany nadobudnutých práv.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd nezistil existenciu žalovaným namietaného odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi na účet právneho zástupcu trovy odvolacieho konania vo výške 83,89 Eur / jeden úkon právnej služby – vyjadrenie k odvolaniu podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. /.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave, 31. marca 2015

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová